

Az Ivadék visszatért

Sok *Spawn*-rajongó bánkódott, amikor 1999 karcácsonyára kedvencének 18., ám egyben utolsó magyar nyelvű számát kapta az akkori kiadótól. Feltehetően nem voltak elegendőek. De nem egy képregénynél láttuk már, hogy egy elszánt fan nem akar beletörődni a helyzetbe, és saját kezébe veszi a dolgot. Ez történt most is. A szakmában újonc Breitenbaumer László teljesen váratlanul útjára indította Todd McFarlane leghíresebb figurájának újabb magyar folyamát. Rádásul nem is akárhogy, hanem újságos terjesztésben, szép kivitelben. Az első számon még kiütöttek a gyermekbetegségek (utólag felragasztott vonalkód, nyelvi pontatlanságok, egyenetlen beírás), de néhány tapasztalt szakember segítségével már sikerült ezeket orvosolni.

Ami a tartalmat illeti, maradjunk annyiban, hogy kinek hiányzott a pokolivadék, most határtalan boldogságot érezhet, mert Greg Capullo rajzai tökéletesen hozzák a megszokott világot és színvonalat, és a történetek is a korábbi hangnemben és stílusban folytatódnak. Ami persze nem mindenkinek tetszik, hiszen a látványosság sokszor párosul kegyetlenséggel, és a karakterek motivációinak a magyarázata nem elégit ki

minden igényt. Annak idején maga McFarlane is beismerte, hogy a történet nem különösebben érdekli, egyszerűen csak vagány dolgokat akart csinálni. Ez minden várakozást meghaladó módon sikerült, hiszen a *Spawn* a mai napig fut Amerikában, még ha a hajdani milliós példányszámokról ma már csak álmodozni lehet. A magam részéről nem leszek rendszeres olvasója a magyar kiadásnak, de örülök az újságos választék bővülésének, és hosszú életet kívánok neki.

Spawn. Színes, 44 oldal, irkatúzott, megjelenik kéthavonta. Magánkiadás.

Az újságosoktól már jó éve elbúcsúzott az *EpicLine*, és ha nem is a remélt-ígért tempóban, de folytatódik a megjelenése a kis példányszámú képregények rendezvényes-webshopos mikrokozmoszában. A képregényfesztiválra rögtön két füzet is kijött, és az új koncepciónak megfelelően mindkettő egy-egy sorozat következő fejezetét tartalmazza.

A 14-es szám a 2015 legjobb képregényének választott *5Pallos* második epizódja, amelyben Molnár Gábor a *5Panels* tagjainak alteregóit állítja színre, és az alkotócsapat valódi történetéből ihlet merítve hoz létre egy humoros kalandot. Egy remek nyitófeje-

zet után nehéz tartani a szintet és megfelelni a felcsigázott igényeknek, és ez nem is sikerül maradéktalanul. A rajzok továbbra is nagyon jók, a szereplők interakciói mókásak, de a cselekmény nagyon lassan indul be, és ez ennyire ritka megjelenésnél kissé bosszantó. Reméljük, fel fognak pörögni a dolgok.

Kicsit hasonló a gondom a 15-ös számmal, a korábban szintén díjazott *Szekerce és Szemerce* immáron ötödik fejezetével, amelyet ezúttal Koska Zoltán nem csak rajzolóként, hanem íróként is jegyez. Sok a vicces párbeszéd, de kevés a cselekményt valóban előreívő történés, és úgy érzem, mintha még mindig befelé mennénk a sztoriba, nem világos, hogy mik a drámai tétjei. Ezt is fel kellene gyorsítani.

EpicLine 14 és 15. Fekete-fehér illetve színes, 24 oldal, irkafűzött. Kiadó: 5Panels.

Az idei budapesti képregényfesztiválon villámlátogatást tett az izraeli Rutu Modan, aki 2009-ben *Exit Wounds*, 2014-ben pedig *The Property* című művével kétszer is elnyerte az Eisner-díjat a „graphic novel” kategóriában. Az idő szűkössége miatt hazai megjelenítésük nem jöhetett szóba, de legalább két kis füzetből a magyar képregényolvasók is megismerhették munkásságának egy szegletét.

Modan fő erőssége a közvetlen és közvetett élményeken alapuló életkép. A történetek egyike egy Sheffieldbe látogató amatőr izraeli énekesről szól, aki az utazástól nemzetközi karrierje beindulását reméli – ám kiderül, hogy a helyi zsidó közösség szórakoztatására hívták meg, és nem tartalmaz rock and rollt, hanem „szép régi dalokat” várnának tőle. A másik füzet képregényeinek az izraeli-palesztin együttélés és konfliktus a témája, és mivel egyszerű emberek szemszögéből közelít az aktuálpolitikához, elgondolkodtató felfedezésekkel szolgál mindenkinek, aki nem feketében és fehérben látja a világot.

Rutu Modan: Legnagyobb rajongója és Jamilti/Kis nyulacska. Színes, 24 oldalas, irkafűzött kiadványok. Kiadó: Nero Blanco Comix.

BAYER ANTAL

NÉMETH GYULA SCI-FI-KLASSZIKUSOK RÖVIDEN

MECHANIKUS NARANC (1971)